

SlamBall กีฬาใหม่

อาหารสมอง

วิจารณ์ ทวีเศษ

46

โลกมีสิ่งใหม่ๆ เกิดขึ้นทุกวัน คอลัมน์นี้ต้องการเขียนถึงเรื่องที่คุณส่วนใหญ่ไม่รู้มาก่อนหรือไม่ได้นึกถึงในบางแง่มุม วันนี้ขอเล่าเรื่องกีฬาใหม่ของโลกที่กำลังจะเปิดตัวครั้งใหญ่ในเร็วๆ นี้

ถ้าท่านเห็นคนโดดลอยตัวขึ้นสูงในอากาศอย่างน่าแปลกใจ และเอาลูกบอลยัดหัวอย่างสะดวกอย่างที่เรียกกันว่า slam dunk แล้วอย่าคิดว่านั่นเป็นบาสเกตบอล แท้จริงแล้วเป็นกีฬาชนิดใหม่ที่มีชื่อว่า SlamBall

SlamBall อาจเป็นกีฬาใหม่ที่มาแรงในจอทีวีระดับโลกในอนาคตอันใกล้ก็เป็นได้ เนื่องจากเป็นเกมส์ที่สนุกรวดเร็วและรุนแรง เป็นเกมส์ลูกผสมที่มีบาสเกตบอลเป็นหลัก โดยเอากติกาของยิมนาสติก รักบี้ และฮอกกี้น้ำแข็ง เข้ามาผสมผสาน

Mason Gordon ชาวอเมริกันเป็นผู้คิดค้นกีฬาขึ้นใน ค.ศ.2000 เพื่อให้คล้ายกับวิดีโอเกมส์ ซึ่งมีที่มาจากเกมส์ที่เรียกว่า Grav-Ball ในนิยายวิทยาศาสตร์ Star Wars โดยเปิดตัวเป็นกีฬาอาชีพครั้งแรกในปี ค.ศ.2002 ผ่าน Spike TV ของสหรัฐอเมริกา

ขออธิบายกติกาอย่างง่าย ดังนี้ ผู้เล่นแต่ละข้างมี 4 คน เป้าหมายเหมือนบาสเกตบอลคือทำแต้มให้ได้สูงสุด เล่นในคอร์ทแบบบาสเกตบอล (30 เมตร คูณ 19 เมตร) ที่พื้นทำขึ้นเป็นพิเศษเพื่อการกระโดดสไตร์ยิมนาสติก หน้าห้องของแต่ละฝั่งมีเบาะ Trampoline 4 อันที่ฝั่งไว้มีระดับเท่าผิวคอร์ทเพื่อให้ผู้เล่นสามารถดีดตัวขึ้นไป slam dunk ได้สะดวก

ที่ต่างจากบาสเกตบอลก็คือสามารถชนตัวผู้เล่นกันได้จากข้างหน้าในขณะที่ไม่มีลูกบอลในมือ ทันทีที่ผู้เล่นคนหนึ่งมีลูกบอลในมือจะชนไม่ได้ แต่เมื่อตบลูกเลี้ยงแบบบาสเกตบอลแล้วก็จะชนได้ทันที

ถ้า slam dunk จะได้ 3 แต้ม ถ้าชู้ตผ่านห่วงโดยฝ่ายตรงข้ามไม่ได้แต่ละห่วงจะได้ 2 แต้ม และก่อนหมดเวลา 2 นาที ลูกทุกลูกที่ชู้ตไกลเกินเขตเบาะ Trampoline หน้าห่วงจะได้ 3 แต้ม

ฟังดูก็น่าสนุกเพราะคงชนกันวุ่นวาย หน้าห้องแบบฮอกกี้น้ำแข็ง ส่วนใหญ่จะเป็นการชนกันกลางอากาศเมื่ออีกฝ่ายพยายามจะ slam dunk หรือชู้ต และเพื่อป้องกันอันตราย ผู้เล่นต้องใช้รองเท้าพิเศษ มีเครื่องป้องกันที่หัว ที่เข่า และศอก เป็นอย่างดี

แข่งขันกันครึ่งละ 8 นาที สามารถเปลี่ยนตัวผู้เล่นได้ตลอดเวลา ถ้าฟาล์ว 3 ครั้งต้องออกจากการแข่งขัน กติกาถูกสร้างขึ้นมาเพื่อสร้างความสนุกตื่นเต้น เร้าใจ และเหมาะต่อการหยุดพักโฆษณาทางโทรทัศน์

เมื่อคิดค้นเกมส์นี้ขึ้นมา Gordon ก็จดทะเบียนสิทธิบัตรและตั้งบริษัทโดยร่วมมือกับ Spike TV ถ่ายทอด SlamBall เป็นธุรกิจ ซึ่งทั้งหมดนี้จะไปได้ตลอดรอดฝั่งก็เมื่อมีผู้เล่นเก่ง มีผู้เข้าใจกติกา มีโค้ช มีผู้สอน และที่สำคัญ

ที่สุดก็คือมีคนดู

Gordon ร่วมคิดกับเพื่อนในการกำหนดกติกาสร้างสนามเล่น และอุปกรณ์ประกอบ เขาได้สร้างสนามขึ้นครั้งแรกในโกดังเก็บสินค้าใน East Los Angeles และชักชวนนักเล่นบาสเกตบอลตามสนามสาธารณะมาฝึกฝนภายใน 1 ปี เขามีผู้เล่น 400 คน

ลีกของการแข่งขันเกิดขึ้นโดยมี 6 ทีมเข้าร่วมแข่งขัน มีการถ่ายทอดไปทั่วสหรัฐอเมริกาและอังกฤษในปี 2002 แต่การตอบรับก็ไม่ได้เท่าที่ควร ในฤดูกาลที่ 2 คือ ค.ศ. 2003 SlamBall ก็ยังไม่ติดตลาดถึงแม้จะมีคนสมัครเข้ามาเล่นถึงกว่า 20,000 คนก็ตาม เมื่อกีฬาชนิดนี้เป็นธุรกิจ และไม่มีคนดูมากพอที่จะดำเนินธุรกิจได้ก็ต้องเลิกไปโดยปริยาย

น่าเสียดายที่ Gordon ผู้คิดค้นไม่ใช่เจ้าของบริษัทที่จดทะเบียนสิทธิบัตร หากแต่เป็น Michael Tollin เจ้าของบริษัทผลิตรายการ TV ในกลางปี 2007 บริษัท IMG ผู้มีชื่อเสียงในเรื่องกีฬาและสันหนากการตลอดจนเป็นตัวแทนนักกีฬาดัง เช่น Tiger Wood จ่ายเงิน 5 ล้านเหรียญเพื่อร่วมทุนในบริษัทของ Tollin เพื่อซื้อหุ้น SlamBall ทาง TV ขึ้นมาอีกครั้ง

การสร้างกีฬาใหม่ขึ้นมาในสหรัฐอเมริกาให้เป็นที่ยอมรับยากพอๆกับเข็นรถสิบล้อขึ้นภูเขา เนื่องจากอเมริกันชนหลงใหลเบสบอลอเมริกันฟุตบอล บาสเกตบอล ฮอกกี้น้ำแข็ง มวย ฯลฯ อย่างไรก็ตามไม่ใช่น้อยแล้ว ซ็อกเกอร์หรือฟุตบอลพยายามมานานกว่า 30 ปีก็ยังไม่ไปไหนนักถึงแม้จะเริ่มจากเอาเปลมาเล่นในลีกในสหรัฐอเมริกาจนกระทั่งถึงเบ็คแฮมในปัจจุบัน

อย่างไรก็ดี IMG พยายามปลุกผีให้ขึ้น โดยหวังว่าเอาแค่ติดตลาดระดับหนึ่ง (แบบที่กีฬา "มวยวัด" สู้กันฟรีสไตล์หรือมวยผู้หญิง พอมีคนดูบ้างอยู่ในขณะนี้) ก็พอไปได้ ดังนั้น ในเดือนมีนาคม 2008 ที่ผ่านมาก็จะมีการทดสอบนักกีฬา 100 กว่าคนในลอสแอนเจลิส นิวยอร์ก และฟลอริดา

ทั้งลีกจะมี 8 ทีมใน 8 เมือง โดยจะเล่นโชว์ให้ดูในฤดูกาล 2008 ซึ่งจะเริ่มในอีก 2 เดือนข้างหน้าในเมืองใหญ่ๆ และจะเริ่มแข่งขันจริงจังในฤดูกาล 2009 ใน 8 เมืองใหญ่ต่อไป

ความสำเร็จของการนำกีฬาที่กลับมาอีกครั้งอยู่ที่การมีนักกีฬาฝีมือยอดเยี่ยมมาจากบาสเกตบอลมาร่วมสังฆกรรมด้วย คนดูนั้นชอบ Slam dunk ด้วยความสะใจ ชอบการชนกันกลางอากาศ ชอบการชนกันกระเด็นรุนแรงแบบอเมริกันฟุตบอลและฮอกกี้น้ำแข็ง ชอบการกอดรัดฟัดเหวี่ยงของรักบี้ ชอบการกระโดดตัวลอยของนักยิมนาสติก ดังนั้น นักลงทุนจึงเชื่อว่าการเล่น "ความมันส์" เหล่านี้มารวมกันใน SlamBall จึงน่าจะประสบความสำเร็จ หากได้รับการสนับสนุนจากเครือข่ายโทรทัศน์ที่พวกเขาเมื่ออิทธิพล

ผมจำได้ว่าเคยเห็นกีฬาทางโทรทัศน์สั้นๆ เมื่อหลายปีก่อน รู้สึกว่ามีความรุนแรงและเร้าใจพอควร SlamBall ที่เต็มรูปจริงๆ เกิดได้ยากในสวนสาธารณะ โรงเรียนหรือแม้แต่มหาวิทยาลัย เพราะต้องมีพื้นที่จัดเป็นพิเศษ และมี Trampoline ที่ฝังลงไปเรียบเสมอกันด้วย กีฬาที่เล่นกันแต่ในลีกโดยไม่มีเด็กหรือผู้ใหญ่เล่นกันข้างนอกอย่างกว้างขวางเป็นแรงสนับสนุนจะสามารถไปได้ไกลแค่ไหนคงต้อง

ติดตามต่อไป

SlamBall จะเป็นปลาสวยงามในตู้ที่อยู่ได้อย่างยั่งยืน เทียบเท่าได้หรือไม่กับปลาที่เกิดในบ่อตามธรรมชาติซึ่งมีจำนวนมากมายจนสามารถเลือกจับตัวสวยงามเป็นพิเศษมาใส่ตู้ ถ้าตายก็ไปจับตัวใหม่มาใส่แทนได้เสมอเฉกเช่นฟุตบอลหรือบาสเกตบอลอาชีพ

เมื่อกีฬาเป็นธุรกิจและถูกสร้างขึ้นเพื่อความบันเทิงสูงสุด มิได้เป็นกีฬาที่พัฒนาขึ้นมาทีละเล็กละน้อยตามเส้นทางประวัติศาสตร์ดังเช่นฟุตบอล รักบี้ เบสบอล ฯลฯ เราจึงเห็นกีฬาหัวมังกูท้ายมังกูอย่างนี้ และรับรองว่าจะมีออกมาอีกเรื่อยๆ แต่จะอยู่ได้ยั่งยืนหรือไม่ ผู้ดูคือผู้ให้คำตอบสุดท้าย ●

เครื่องเคียงอาหารสมอง

พ อยู่ในชีวิตช่วยชีวิตคนยามฉุกเฉินพบว่าบ่อยครั้งมีความจำเป็นอย่างหนึ่งที่จะต้องรู้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ป่วยอย่างทันด่วนเพื่อช่วยชีวิต เช่น กรู๊ปเลือด ยาที่แพ้ โรคประจำตัว ยาที่ต้องใช้ประจำตัว ทมอหรือโรงพยาบาลประจำตัว ฯลฯ แต่ไม่อาจได้มาซึ่งข้อมูลเหล่านั้นทั้งๆ ที่พบโทรศัพท์มือถืออยู่กับผู้ป่วย แต่ก็ไม่รู้จะโทรศัพท์ไปถามใคร ถ้ามีแต่โทรศัพท์ถึงหลายคนก็อาจไม่ทันกาล อาจเสียชีวิตไปก่อนหรือได้ข้อมูลที่ต้องการเมื่อตอนรดน้ำศพแล้วก็ไม่ได้

เพื่อแก้ไขปัญหาระยะนี้ไม่รู้จะโทรถึงใครในยามฉุกเฉินเป็นคนแรก ขณะนี้ในระดับสากลจึงมีการรณรงค์ให้พิมพ์คำว่า "ICE" (ย่อจาก In Case of Emergency) แทนชื่อคนไว้ในโทรศัพท์มือถือ (แน่นอนต้องมีเบอร์โทรศัพท์ของคนที่ต้องโทรศัพท์ถึงในยามฉุกเฉินคู่กันไปด้วยกับ "ICE" ซิครับ)

เมื่อผู้ช่วยชีวิตเห็น "ICE" เขาก็จะโทรศัพท์ได้ทันที (ไม่ต้องเดาว่าชื่อในมือถือว่า "แป๋ว" หรือ "แต่ม" ใครเป็นเมียหลวงและควรวีร ถึงเมียคนใดก่อน)

ถ้าจะมีแค่ "ICE" เฉยๆ หรือจะมี "ICE" แล้วตามด้วยชื่อหรือหมายเลขหนึ่งหรือสองก็ได้ตราเป็น ICE (ตัวอักษรใหญ่ทั้งหมด) และมีขีดคั่นกลางก่อนถึงชื่อหรือหมายเลขก็ได้ครับ

ใครจะไปรู้ การใส่คำว่า ICE แทนชื่ออาจช่วยชีวิตท่านไว้ก็เป็นได้ ●

น้ำจิ้มอาหารสมอง

Time is all we have. You may find one day that you have less than you think.

(จาก Last Lecture ของ Randy Paus ศาสตราจารย์แห่งมหาวิทยาลัย Carnegie Mellon ที่กำลังจะตายด้วยโรคมะเร็งตับอ่อนและดังที่สุดในโลกในขณะนี้)

เวลาคือทั้งหมดที่เรามี วันหนึ่งคุณอาจพบว่าคุณมีมันน้อยกว่าที่คุณคิดก็ได้